

سیروس ارجمند

تاریخچه تمبر ایران

۱- در دوران قاجاریه

(۱۸۶۵-۱۹۲۵ م. / ۱۳۰۴-۱۲۴۴ شمسی)*

مقدمه:

پست به معنای امروزی در قرن ششم قبل از میلاد در زمان پادشاهی کوروش کبیر در ایران به وجود آمد.^۱ سلاطین مقندر هخامنشی در ۲۶ قرن قبل با ایجاد راهها و استقرار تشکیلات پستی سراسر امپراطوری خود را که شامل قسمت اعظم نقاط آباد آسیا و اروپا بود^۲ تحت کنترل داشتند و بدین منظور مأمورین پستی شب و روز در حرکت بودند.

گزنوون می نویسد:

کوروش کبیر حکم کرده بود که در جاده‌ها اصطبلهایی بنانمایند که فاصله آنها مساوی باشد و در آن جا چند اسب و مهیتر بگذارند و در هر یک ار آنها یک نفر مباشر با هوش و زیرک همیشه حاضر باشد تا نوشته‌هایی را که چاپاری می‌آورد گرفته و به چاپار دیگر تسلیم نماید.^۳ شعار مشهوری که بر جبهه ساختمان عظیم پست امریکا در نیویورک نوشته شده^۴ اقتباس از نوشته هرودت است:

هیچ موجود زنده ای سریعتر از چاپک سواران ایرانی حرکت نمی‌کرد، و هیچ چیز مانع حرکت این چاپک سواران نمی‌گردید. نه برف نه باران، نه گرما و نه تاریکی شب.^۵ این سرویسهای چاپاری در آن زمان فقط مخصوص دستگاههای دولتی بودند^۶ و مردم

* کلیه تاریخهای این مقاله، میلادی ست مگر آن که ذکر شود شمسی یا قمری.

در موقع ضروری یا خود اقدام به سفر می‌کردند و یا نامه خود را به وسیله قاصد یا مسافر می‌فرستادند.

چون نظر ما در این جا شرح تاریخ پست ایران در ادوار گذشته نیست از ذکر آن تا دوران سلطنت ناصرالدین شاه قاجار که در ایران چاپارخانه (پست‌خانه) تأسیس گردید صرف نظر می‌کیم. همچنین باید متذکر شد که پایه و اساس مطالعات مربوط به تمبرهای ایران مقالاتی است که متخصصین فن تمبر‌شناسی و استادان فیلاتلیک و دارندگان تمبرهای ایران نوشته‌اند و در سالهای ۱۹۲۶ الی ۱۹۳۳ بالاخص آنها را در مجله تمبر‌شناسی انگلستان (*Philatelic Journal of Great Britain*) در لندن به چاپ رسانیده‌اند. تمبر دوستان ایرانی اگرچه در راه تهیه تمبرهای اصیل ایران از بذل مال درین نمی‌نمودند ولی به علت عدم امکان دسترسی به اسناد معتبر در اداره پست و نبودن نموزه تمبر، اطلاعات دقیق و صحیحی از انواع تمبر، تنوع کاغذ، چاپ، رنگ و دندانه تمبر نداشتند و از همه مهمتر از ستینگ (setting)* هایی که در اثر قرار دادن کلیشه‌ها در موقع چاپ به وجود می‌آید بیخبر بودند.

دکتر محمد دادخواه^۷ برای روشن کردن زوایای تاریک تمبر ایران با دقت فراوان در این راه قدم گذاشت و موفق گردید کلیه تمبرهای شیر و خورشیدی ایران را شناسایی و ستینگ‌های مختلف را پیدا کند و کتابی به سه زبان فارسی و انگلیسی و فرانسه به نام تمبرهای اولیه شیر و خورشید ایران در سال ۱۹۶۰ تألیف نماید که معتبرترین راهنما برای دوستداران تمبرهای شیر و خورشیدی ایران است.

به پاس خدماتی که او در این راه انجام داده بود به دریافت جایزه *Crawford* موفق گردید و نام او در لوحة "The Roll of Distinguished Philatelists"^۸ ضبط شد. نگارنده سالهای سال خوش چین خرم من دانش او در مورد تمبرهای ایران بودم و از او نکته‌ها آموختم. وی در سال ۱۹۸۰ رخت از جهان بر بست. روحش شاد و روانش تابناک باد.

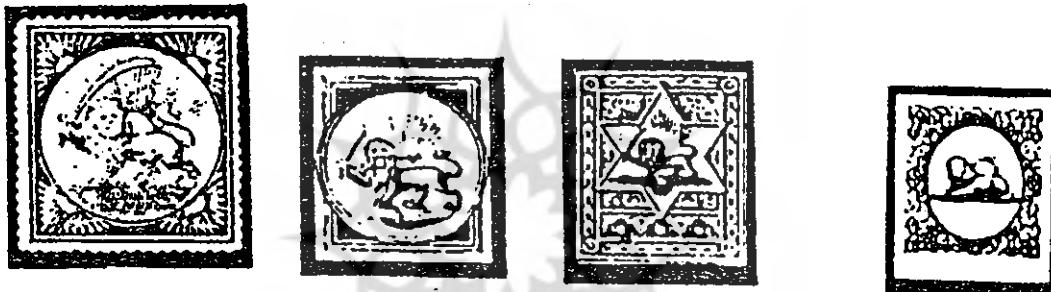
تأسیس چاپارخانه: در سال ۱۸۵۱ در زمان سلطنت ناصرالدین شاه قاجار و صدارت امیر کبیر در ایران چاپارخانه تأسیس گردید و رسمیت و استقرار این مؤسسه برای اطلاع عموم در روزنامه و قایع اتفاقیه اعلام شد.^۹ ضمناً امیر کبیر برای جلوگیری از سوء استفاده احتمالی، شفیع خان نامی را به عنوان چاپاریاشی مأمور این امر نمود... و اعلام گردید که

* setting در اصطلاح تمبر، عبارت از ترتیب قرار گرفتن کلیشه‌هاست برای چاپ تمبر که به فرانسه آن را composition می‌گویند.

برای یک کاغذ سربسته پنج شاهی و برای پاکتی که محتوی پنج کاغذ یا بیشتر باشد یک هزار دینار حق القدم به چاپار بدهند. ولی در آن زمان هنوز از تمیر خبری نبود.

اقدام برای چاپ تمیر: در سال ۱۸۶۵ هیأتی از ایران رهسپار پاریس شد تا با وزارت پست و تلگراف فرانسه مذاکره کند و پس از مطالعه، اقدام لازم برای تمیر ایران بنماید.

شخصی به نام ریستر (A. M. Riester)^{۱۰} که از ورود این هیأت و قصد آنان باخبر شده بود کلیشه هایی تهیه کرد و به هیأت نمایندگان ایران تسلیم نمود. سری نمونه های این تمیر شامل ۱۲ تمیر بود که به رنگهای مختلف روی کاغذ سفید یا الوان به چاپ رسیده بود. علاوه بر این نمونه ها چند نوع تمیر دیگر نیز وجود دارد که آنها را هم به ریستر نسبت می دهند.

نمونه ریستر

پس از گذشت شش ماه و نرسیدن جواب، ریستر خود مستقیماً با طهران داخل مذاکره می شود و نمونه هایی مجدداً ارسال می دارد. دولت ایران این نمونه ها را بر می گرداند و ضمن نامه شدیدالحنی به وی می نویسد به چه جرأتی بدون اجازه شاهنشاه ایران اقدام به چاپ تمیر نموده است.^{۱۱} اینها نخستین تمیرهای ایران است که به عنوان نمونه «تهیه» شد ولی در پست مورد استفاده قرار نگرفت^{۱۲}

نمونه های بار (M. Barre): هیأت نمایندگان ایران در پاریس نمونه های تهیه شده به توسط شخص دیگری به نام بار را انتخاب کردند و به منظور چاپ تمیرهای ایران با خود به طهران آوردند. در این نمونه ها برای هر یک از واحدهای ۱ و ۲ و ۸ شاهی پنج کلیشه مسی وجود داشت. شکل این نمونه ها نشان رسمی ایران است یعنی شیر ایستاده که خورشید از پشت آن می تاخد. این نشان در وسط تمیر در دایره ای فرا ردارد که زنجیره کوچکی به تعداد ۸۶ آن را احاطه نموده و اطراف آن را اشکال تزیینی و ظریف احاطه نموده است. بهای تمیرها با اعداد هندسی در دایره ای در چهار گوشه تمیر نوشته شده است. با مطالعاتی که درباره این تمیرها به عمل آمده معلوم گردیده است:

اولاً - هیچ یک از تمیرهای نمونه «بار» نه مصرف شده و نه در پست به فروش رفته^{۱۳}

ثانیاً — کلیه تمبرهای شیر و خورشیدی ایران فقط از روی این کلیشه‌ها چاپ شده است.^{۱۴}

تشابه نمونه‌های ریستر و بار قابل مطالعه است. گروهی آن را اتفاقی و گروهی به آن باشک و تردید می‌نگرند.^{۱۵}

سال ۱۸۶۸: اولین سری تمبرهایی که در این سال مصرف شده معروف به سری «باقری»^{۱۶} است. پاکتی در کلکسیون تاپلینگ (T. K. Tapling)^{۱۷} در موزه بریتانیا در لندن موجود است که روی آن چند تمبر شیر و خورشیدی مصرف شده و با دست روی پاکت نوشته شده است: (ج ۲/ ۱۲۸۵). «جمادی الثاني ۱۲۸۵ که مطابق با سال ۱۸۶۸ میلادی است». نگارنده موفق به اجازه چاپ این سند معتبر در این مقاله گردیده است.^{۱۸}

قدیمی‌ترین پاکت ایران که دارای تمبرهای شیر و خورشیدی به تاریخ جمادی الثاني ۱۲۸۵ است (کلکسیون تاپلینگ — موزه تمبر، لندن. اندازه اصلی ۹ × ۷ سانتیمتر)

وجه تسمیه این تمبرها به «سری باقرا» معلوم نیست، بعضی را عقیده بر آن است که تبدیل تلفظ «(ر)» به «(ق)» و تبدیل تلفظ «(بار)» به «(باق)» و سپس باقرا در زبان عامیانه ممکن است علت وجه تسمیه این تمبرها به سری باقرا باشد.^{۱۹}

نکته جالب دیگر آن که با وجود این که در نمونه‌های بار برای هر تمبر ۵ کلیشه وجود داشته، معلوم نیست به چه علت فقط از چهار کلیشه برای چاپ هر یک از این

تمیرها استفاده شده است، و نیز معلوم نیست که آیا هیأت نمایندگان ایران با خود فقط چهار کلیشه به طهران آورده اند و یا یکی از آنها از بین رفته است.^{۲۰} تعداد تمیرهای چاپ شده در این سری در بلوک چهارتایی بدین قرار بود:^{۲۱} یک شاهی بنفش: سه هزار، دو شاهی سبز: پنج هزار، چهار شاهی آبی: هشت هزار، هشت شاهی سرخ: نه هزار.

سال ۱۸۷۲: در این سال مشیرالدوله به صدارت عظمی برگزیده شد. امور پستی منظم تر گردید و تعریف پستی جدیدی تنظیم و در روزنامه ایران اعلام گردید.^{۲۲} سال ۱۸۷۵: در سفر ناصرالدین شاه به اروپا، وی از امپراطور اتریش درخواست کرد کسانی را برای منظم ساختن امور پستی به ایران بفرستد. ویدرر (Chevalier Gustav von Riederer) به این منظور به ایران اعزام گردید.

نخستین کاری که ریدرر کرد این بود که تمام موجودی تمیرهای باقی را از بین برد.^{۲۳} سپس دستور داد زیر شکم شیر در کلیشه هایی که از پاریس آورده شده بود، بهای تمیر با عدد لاتین با دست حک گردد^{۲۴} که این کار در کمال بی سلیقگی انجام شد و بدین طریق برای هر تمیر، ۴ رقم لاتین در هر یک از کلشه های چهارگانه حک گردید که با یکدیگر متفاوت بود. اغلب تمیرهای کمیاب این سری در کلکسیون فراری (Philippe von Ferrary) بود.^{۲۵} ریدرر نظامنامه جدیدی^{۲۶} مشتمل بر سه فصل و ۲۵ ماده به فارسی منتشر نمود. در این نظامنامه اجرت پستی ار مسافت به وزن تبدیل شد و بهای ارسال مراسلات تابع مقررات بین المللی پستی فرار گرفت. اولین سرویس پستی برای طهران و شمیران بود^{۲۷} که روزانه یک مأمور سواره با شیپور به شمیران می رفت و مراجعت می نمود. این مأمور ملبس به اونیفورم پُست بود و دو ساعتی نیز در جعفرآباد استراحت می کرد. در این سال همچنین به دستور ریدرر سفارش ۱۲۰ هزار تمیر به Mac Lachlan نامی داده شد که در طهران چاپ شد و به «سری کاردی» معروف است. این سری در ردیف افقی چهارتایی چاپ شده است.

در فاصله سالهای ۱۸۷۵ تا ۱۸۷۸ تمیرهای مختلفی مانند یک قران زرد با استفاده از کلیشه یک شاهی در ردیف افقی چهارتایی، چهار شاهی قرمز در ردیف افقی چهارتایی، یک شاهی سیاه و چهار شاهی قرمز روی بلوک چهارتایی، یک قران زرشکی و چهار قران زرد و دو شاهی آبی و یک شاهی و دو شاهی سیاه در کمال بی نظمی به چاپ رسید. سال ۱۸۷۸: ده سال از تاریخ استفاده از کلیشه های اولیه می گذشت و کم کم آثار فرسودگی در آنها دیده می شد و از طرف دیگر سفارش زیادی برای خرید تمیرهای شیر

و خورشیدی مخصوصاً از انگلستان و امریکا به ایران رسیده بود، آن هم برای تمبرهایی که وجود نداشت. چون برگردانیدن وجوه رسیده عاقلانه نبود، دستور داده شد که کلیشه‌های موجود را تعمیر^{۲۸} و مجدداً تمبرهای جدیدی با آنها چاپ نمایند. این تعمیرات در کمال بی‌دقی انجام شد. دایرة دور ارقام تمبرها بزرگتر گردید و شمشیر شیر پهن قرشد... و تمبرهای چهار قران آبی و یک قران سرخ و یک قران قرمز و یک تومان برنز و یک قران زرد و ۵ قران بنفس (۸ فارسی را به ۵ تبدیل کردند در حالی که در زیر شکم شیر رقم ۸ باقی مانده بود). پنج قران به رنگهای طلایی، برنز قرمز و قرمز، و بالاخره آنچه رنگ باقی مانده بود مخلوط کردند و حدود ۲۵۰۰ عدد تمبر به رنگ برنز بنفس چاپ نمودند و این تمبر پنج قران برنز بنفس آخرین تمبر شیر و خورشیدی بود که رسماً چاپ و مصرف گردید.^{۲۹}

چاپ تمبرهای مکرر از کلیشه‌های «المثنی» (Replica Cliches): آشتفتگی اوضاع عمومی ایران، بی‌نظمی در امور اداری، بی‌دقی مأمورین مسؤول، نبودن آمار و ارقام صحیح از تمبرهای منتشر شده، بی‌اطلاعی چاپ کنندگان تمبر از فن چاپ، نبودن بودجه کافی برای تهیه کاغذ و رنگ برای چاپ تمبر، عدم دقت در چیدن کلیشه‌ها در موقع چاپ و ... چنان بازار آشفته‌ای به وجود آورد که نه تنها علاقه‌مندان به جمع آوری تمبرهای ایران را در خارج دلسرد کرد، بلکه موقعیت مناسبی نیز برای سودجویان به وجود آورد که با چاپ تمبرهای تقلیبی از این آب گل آلد ماهی بگیرند و بر ثروت خود بیفزایند.

سال ۱۸۷۹: تمبرهای چاپ مکرر را می‌توان به دو دسته تقسیم کرد: اول تمبرهای چاپ طهران که شامل ۲ تمبر یک شاهی و چهار شاهی در ردیف افقی چهارتایی و (سه تایی) است که با اجازه مدیران مسؤول پست چاپ شده. در این گروه بین تمبرها خطوط قائم سیاه رنگی به چشم می‌خورد. دوم تمبرهای چاپ پاریس که شایع است مخارج چاپ آنها را دولت ایران پرداخت ولی در هر حال مسلم است که Boital مدیر کل پست ایران در این غارتگری ذینفع بوده است.^{۳۰} کلیشه‌های المثنی و کاغذ تمبر از ایران ارسال گردید و تمبرهای ۱ و ۲ و ۴ و ۸ شاهی در اوراق ۱۰ و ۱۲ تایی بحساب چاپ شده، همچنین تمبرهای ۱ و ۴ و ۵ قرانی و یک تومانی. این تمبرهای چاپ مکرر از روی کلیشه‌های «المثنی» به اعتبار تمبرهای شیر و خورشیدی ایران که از زیباترین تمبرهای کلاسیک دنیا محسوب می‌شد لطمه شدیدی وارد آورد و آن را کم اعتبار ساخت.

در توصیف تمیرهای شیر و خورشیدی بی مناسبت نیست بگوییم با وجود آن که شاعران و نویسندگان ایرانی همیشه در پی مضماین تازه‌ای بوده‌اند، کمتر از «شیر و خورشید و شمشیر» مضمونی بدین ساخته‌اند. در حالی که شیر دلیرترین و حوش، و خورشید درخشان‌ترین ستاره آسمان، و شمشیر نشانی از دلاوری و شجاعت است. تنها شعری از ملک الشعراه صبوری یافته‌ام که در ستایش شمشیری است که ناصرالدین شاه برای مؤید الدوله والی خراسان فرستاده بوده است:

چون نشان شاه ما خورشید و شمشیر است و شیر داد شمشیری به دست شیر خود خورشیدوار*

سال ۱۸۷۶: اولین سری تمیر با تصویر ناصرالدین شاه موسوم به سری «ناصری چهارجور» در صفحات یک صد عددی در چاپخانه دولتی اطربیش دروین به چاپ رسید (اولین سری رسمی)۔^{۲۲} این تمیرها روی کاغذ موج دار^{۲۳} و بدون فیلیگران^{۲۴} و دندانه‌های مختلف^{۲۵} ده تا سیزده نیم منتشر شد و بدین طریق: ناصرالدین شاه اولین پادشاهی در ایران است که تصویر او روی تمیر چاپ شده است. این تصویر شاه از روی تابلویی بود که اصل آن در منزل قدرت السلطنه دختر ناصرالدین شاه بود. در این سری نیم رخ ناصرالدین شاه در داخل یک دایره قرار دارد با ژاکت و یقه و کراوات و کلاه مجلس نشان با پرهای بلند. زیر تصویر، شیر و خورشید نشان رسمی ایران است. شیر شمشیری به دست دارد و دو پای و یک دست آن روی زمین است. دم شیر به طرف بالا خمیده و هلال خورشید به صورت نیمه از پشت شیر نمایان است.

۱۸۷۹-۱۸۹۶: در دوران ناصرالدین شاه، ۹ سری رسمی و ۲ سری موقتی تمیر چاپ شد. سری‌های رسمی به نامهای «دور الوان»، «چاپ سنگی»، «ناصری بزرگ»، «شویدی»، «چاپ فرانسه»، «محرابی»، و «ناصری طلایی» معروفند. برای اولین بار نام «ایران» در روی تمیرهای سری چاپ سنگی سال ۱۸۸۱ به چاپ رسید. تمیرهای سری «ناصری طلایی» در چاپخانه انشده (Enschede)^{۲۶} در هلند چاپ شد. همچنین سری‌های موقت، با تغییر قیمت با مهر Official مصرف گردید.

در ماه می ۱۸۹۶ ناصرالدین شاه پس از مدتی نزدیک به ۴۹ سال سلطنت هدف سوء قصدی قرار گرفت و به قتل رسید و امین الدوله که بیش از بیست سال اجاره تمیرهای ایران را در اختیار داشت از کار برکنار و صنیع الدوله جانشین او گردید.

سال ۱۸۹۷: در دوران مظفرالدین شاه ۳ سری تمیر رسمی و تعداد زیادی سری موقتی

* به نقل از تاریخچه شیر و خورشید، نوشته احمد کسری، ص ۳۲.

صرف گردید. اهم سری‌های موقتی، سری «نشان دار» است که ۸ مهر مختلف روی ۱۶ تمبر «سورشارژ» (surcharge) شد. منظور از این سورشارژ کنترل تمبرهای موجود بود.

سری‌های رسمی مظفرالدین شاه عبارت است از سری «کاغذ سفید» و «کاغذ سبز» و « تمام رخ».

سال‌های ۱۸۹۹ - ۱۹۰۷: در این فاصله به سبب آشفتگی و بی‌سروسامانی وضع پست و نداشتن هیچ گونه آمار صحیح، تمبرهای موقتی زیادی برای کنترل و تغییر قیمت پی در پی چاپ و منتشر گردید. تعداد سورشارژها متجاوز ار پنجاه بود که خود مایه سرگردانی و دلسردی جمع کنندگان تمبر گردید، و فرصتی برای انتشار تمبرهای تقلیبی مانند تمبرهای ساتچیان گردید.^{۳۷}

تمبرهای مشهد، ۱۹۰۲: رئیس پست مشهد، کاستین (M. Victor Castaigne)^{۳۸} بدون اجازه دولت ایران با دو کلیشه مسی، یکی برای حاشیه و دیگری برای حروف اول اسم خود V.C. شروع به چاپ تمبر کرد که در مشهد و قوچان و بجنورد به مصرف رسید. این تمبرها شامل او و ۳ و ۵ شاهی سیاه و ۵ شاهی بنفش و دوازده شاهی آبی و یک قران قرمز بود. بدین سبب کاستین از کار برکنار و از ایران اخراج شد ولی دروین به چاپ و فروش تمبرهای خود ادامه داد.

سال ۱۹۰۷: در دوران سلطنت محمد علیشاه یک سری تمبر رسمی به چاپ رسید و چند سری موقتی طرح تمبر ۵۰ قران در هلنند تهیه گردید و برای این کلیشه در آن زمان مبلغ گزاف ۳۵۰۰ فرانک پرداخته شد.^{۳۹}

سال ۱۹۰۹: سلطان احمد شاه پس از خلع محمد علیشاه به سلطنت رسید. در دوران او ۴ سری تمبر رسمی منتشر گردید. باید در نظر داشت که احمد شاه ۱۲ ساله بود که به سلطنت رسید و آشفتگی اوضاع داخلی و بین‌المللی مشکلات فراوانی برای تمبرهای پستی ایران به وجود آورد که به خوبی از انتشار تمبرها و سورشارژهای مختلف به چشم

می خورد.

تعداد سری های موقتی و سورشارژهای کترل و تغییر قیمت متجاوز از ۱۳ سری است.

از وقایع جالب این دوران:

- در سال ۱۹۱۲ پست سنتدج به دستور ابوالفتح میرزا^۱ برادر محمد علیشاه به طرفداری از او، مهر مخصوصی روی نه تمبر احمد شاه سورشارژ کرد. طی حکم تلگرافی از مرکز پاکتهای مشهور به این مهر برگشت داده شد.

- در سال ۱۹۱۵ بندر بوشهر به تصرف ارتش انگلیس درآمد و کلیه تمبرهای صادر از بوشهر با مهر BUSHIRE Under British Occupation^۲ در سه خط مشهور گردید. تمبرهای احمد شاه در ردیف ۱۰ عددی و تمبرهای تاجگذاری وی در ردیف ۵ عددی سورشارژ شد. مدت اشغال بوشهر از ۸ آگوست ۱۹۱۵ الی ۱۶ اکتبر ۱۹۱۵ بود.

- در سال ۱۹۱۹ روی سه تمبر ناصری مهر قیمت زده شد. این سری معروف به سری «یعقوبی» است.^۳

- بی دقت ترین تمبر ایران سری موقت ۱۹۱۹ چاپ چاپخانه فاروس در طهران است که با اشتباهات زیاد چاپ و منتشر گردید.^۴

- تمبرهای سری تاجگذاری احمد شاه در چاپخانه انشده در هلند چاپ شد و در سال ۱۹۱۵ به طهران رسید در حالی که جشن تاجگذاری احمد شاه در جولای ۱۹۱۴ برگزار شده بود. این سری تمبرها دارای فیلیگران است و اولین سری تمبر ایران با فیلیگران محسوب می شوند (به شکلی شبیه شیر).^۵

سال ۱۹۲۵: آخرین سری تمبر احمد شاه که ضمناً آخرین سری تمبر سلسله قاجاریه نیز به شمار می رود، در سال ۱۹۲۵ در چاپخانه مجلس مشتمل بر ۱۲ تمبر انتشار یافت.

در دوره سلاطین قاجار پاکتها و کارت پستالهای تمبردار زیر نیز منتشر و مصرف گردید:

سال ۱۸۷۶: پاکتهای تمبردار - با انتشار اولین سری تمبر با تصویر ناصرالدین شاه، پاکتهایی با تمبر ۵ شاهی نیز منتشر شد، سپس پاکتهایی با تمبر مخصوص ۶ و ۱۲ شاهی چاپ پاریس، با عکس شیر و خورشید چاپ هلند، با مهر معروف به نشاندار با مهر "Prorisoire 1319" ، با مهر «پست دولت علیه ایران»، و پاکتهای چاپ مشهد مصرف گردیدند.

سال ۱۸۷۸: کارت پستال - اواین کارت پستال رسمی از طرف اداره پست ایران منتشر گردید. سپس کارت پستالی با تصویر ناصرالدین شاه و کارت پستال‌های مظفرالدین شاه (جفت بهم چسبیده جهت برگشت جواب) ... و کارت پستال‌های با آرم روسی با تمبر ۲ شاهی و نصفه یک شاهی که در تبریز مصرف شدند.

تمبر برای مصارف دولتی: برای مصارف دولتی تمیرهای متعددی با مهرهای سرویس (service) و مکاتیب دولتی، امانات پستی (Colis Postaux) به جریان گذاشته شد. به نفع یینوا یان نیز تمیرها بی در طهران و رشت و تبریز و خوی مصرف گردیدند.

تمیرهای گروههای انقلابی: گروههای انقلابی نیز در این میان تمیرها بی چاپ کردند و یا از مُهرها بی استفاده نمودند مانند «گروه انقلابی ستارخان» در تبریز، «نهضت انقلابی لار»، «جنپیش آزادیخواهان مازندران» در ساری، «نهضت انقلابی کازرون»، «قیام شیخ محمد خیابانی» (مهر آزادستان) در تبریز، و بالاخره تمیرهای «قیام میرزا کوچک خان جنگلی» با تصویر کاوه آهنگر در ناحیه گilan.

افول ستاره درخشنان تمیرهای ایران در دوره قاجاریه

با گذشت زمان و سپری شدن دوران سلاطین قاجار به تدریج تمیرهای ایران از رونق و رواج افتاد. تمیرهای زیبا و بی نظیر شیر و خورشیدی که روزی علاقه مندان بسیار داشت از جریان خارج گشت و تمیرهای رشت و مغلوط چاپخانه فاروس جانشین آنها شد. چاپهای مجدد و بیحساب، سورشارژهای مکرر و بی مورد، بدی چاپ، نبودن ضوابطی برای تشخیص اصالت تمیرها موجب دلسربی و بی رغبتی جمع کنندگان تمیرهای ایران گردید.

قابل تأمل است که پچگونه از همان زمان شروع چاپ تمیر ایران «سودجویانی» حریص و مکار پابه پای چاپ تمیرهای اصلی به چاپ تمیرهای تقلیبی نظیر آن اقدام می کردند. مجله راهنمای تمیر ایران^{۱۵} شاهدی بر این مدعاست چه کمتر تمیری از دوره قاجاریه در آن می یابیم که اشاره به موجود بودن تمیرهای تقلیبی نظیر آن نشده باشد، چه از سری‌های رسمی و چه موقتی، چه از تمیرهای دولتی و چه انقلابی. این «سودجویان» نه تنها تمیرهای چاپ دوم و بی ارزش را به عنوان تمیرهای اولیه و حقیقی می فروختند بلکه تمیرهای مغلوطی را که اصلاً وجود نداشت (Bogus) به چاپ می رسانیدند^{۱۶} و در این کار از خود استعداد عجیبی نشان می دادند تا بدان جا که برای فروش تمیرهای یک قرانی ۱۸۷۸ روی کاغذ زرد، تمیرهای تقلیبی را که روی کاغذ سفید چاپ کرده بودند در

آب زعفران می جوشانیدند^{۴۰} و تمبرهای تقلیلی را روی کاغذ زرد به فروش می رسانیدند.
آیا امیرکبیر که تأسیس چاپارخانه را برای استقرار امور پستی به وجود آورد چنین
«سودجویانی» را پیش بینی کرده بود که شفیع خان نامی را برای جلوگیری از
سوء استفاده های احتمالی تعیین کرد؟^{۴۱}

اول بنا نبود بـ سوزند عاشقان آتش به جان شمع فتد کاین بنا نهاد

ماشه تأسف است که از مستشارانی که در آن سالها برای تنظیم امور پستی
به استخدام دولت ایران درآمدند نیز ما طرفی نبستیم و چندان بهره ای نبردیم چه اغلب
آنان رفتاری خودسرانه و اعمالی دور از امانت و درستی داشتند: گوستاو فون ریدر که با آن
همه آداب و اصول به ایران آمد، هنگام مراجعت از ایران تمبرهای نفیس یک قران زرد
را که موجود بود با خود به اطریش برد^{۴۲} و در آن جا به فروش آنها به نفع خود اقدام
کرد. A. F. Stahl رئیس پست تبریز (در سال ۱۸۷۶) کارت پستال هایی را که ادعای
می کرد برای او به رایگان از اروپا فرستاده شده^{۴۳} به نفع خود می فروخت و بدین منظور
به میل خود تمبرهای ۱ شاهی و ۵ شاهی را نصفه کرده مصرف می نمود.

Boital رئیس پست ایران (در سال ۱۸۷۹) با چاپ تمبرهای مکرر در پاریس و
تهران به چپاول مشغول بود^{۴۴} و Victor Castaign در مشهد برای خود تمبر چاپ کرد
(سال ۱۹۰۲) و پس از خروج از ایران در وین به چاپ و فروش تمبرهای ایران سرگرم
بود.^{۴۵} Boital که از چپاول تمبرهای چاپ مجدد بهره مند شده بود بیشتر مانه تمبرهای
کاغذ الوان ناصر الدین شاه را در سال ۱۸۸۵ در وین به چاپ می رساند^{۴۶} و به سودجویی
خود ادامه می داد.

بدین طریق روز به روز تمبرهای ایران بی اعتبارتر گشت. خریداران به خرید آنها
بی رغبت تر گردیدند. مطلعین و تمبرشناسان تمبرهای ایران مقالاتی مفصل در روزنامه های
فیلاتلیکی خارجی نوشتند و انتقاداتی به جا و زنده نسبت به پست ایران^{۴۷} نمودند که ماشه
بسی شرمداری سنت و در چنین حالی دوران قاجاریه و تاریخ تمبر آن به پایان می رسد
تابستان ۱۹۹۶ - امریکا

اهم مراجع و زیرنویسها:

این مقاله صورت گسترش یافته سخنرانی نگارانده است در آکادمی Landegg در سپتامبر ۱۹۹۲ در
Wienacht (سویس)، و سپس در سپتامبر ۱۹۹۵ در جلسه هیگانی «کانون ایران» در لندن.

Stamp Collecting by James Mackay. U.S. Edition- 1983, P.7. - ۱

۲- کریزوئی تاریخ ایران - تألیف دکتر بهمال الدین بازارگاد - چاپ اول ۱۳۴۵ (شمی) صفحه ۱۵.

۳- سیرت کویریس کبیر نوشته گرنفون حکیم یونانی - ترجمه وحید مازندرانی چاپ ۱۳۷۱ (شمی) صفحه

The story of the U.S. Postal Service, James A. Farley Building N.Y. N.Y. 10199. -۴

Herodotus, The Persian Wars, Translated by Rawlinson, Volume VIII - Chapter 98, -۵

Princeton, University, The Modern Library- N.J. P. 633

Stamp Collecting by Stanley Phillips. (Ref. St. 6) Sampson Low Co. Ltd. London P. 4. -۶

۷- دکتر محمد دادخواه مولف کتاب تمبرهای اولیه شیر و خورشید ایران، چاپ چاپخانه بانک ملی ایران، در

۹ نسخه، سال ۱۳۲۹ شمسی / ۱۹۶۰ میلادی (مرجع دادخواه ۷).

The History of the Roll of Distinguished Philatelists, by A. Ronald Butler 1990., The British Philatelic Federation Ltd. London -ECIM, 6 PT. -۸

۹- (دادخواه ۷)، صفحه ب.

۱۰- (دادخواه ۷)، صفحه ۱.

۱۱- (دادخواه ۷)، نقل از مقاله برایت فوس، صفحه ۶۵، شماره ۲۲ مجله بست، چاپ پاریس، صفحه ۱.

۱۲- (دادخواه ۷)، صفحه ۱.

۱۳- (دادخواه ۷)، نقل از تحقیقات دورینگ بکتون، صفحه ۵.

۱۴- (دادخواه ۷)، صفحه ۲.

The Stamps of Persia by Brigadier H. L. Lewis Longford Lodge, Hampton. MX P. 6 -۱۵

(Ref: Lewis 15).

۱۶- (دادخواه ۷)، صفحه ۹.

T. K. Tapling M.P. The Royal Philatelic Society London 1869-1919. by Baron Percy De Worms. P. 101.

توماس تاپلینگ بعد از «فراری» بزرگترین مجموعه تمبر را در قرن ۱۹ جمع آوری نمود که شامل بیش از صد هزار قطعه بود. او در سال ۱۸۵۵ در انگلستان به دنیا آمد. با درجه متاز در رشته حقوق از دانشگاه کمبریج فارغ التحصیل شد. او پدر فروتنی چشمگیر نصیب او شد. در سال ۱۸۸۶ به نمایندگی پارلمان انگلستان درآمد. او کلکسیون منحصر به فرد و جالبی از تمبرهای شیر و خورشیدی ایران جمع آوری نمود. مخصوصاً باکتی را که روی آن تاریخ (ج ۲ الثانی ۱۲۸۵) مطابق ۱۸۶۸ میلادی است با دست نوشته شده است. و این قدیمی ترین پاکت ایران با تمبرهای شیر و خورشیدی است. او در سال ۱۸۹۱ درگذشت و کلکسیون بی نظیر خود را به موزه انگلستان هدیه کرد. نقل از کتاب

-*The World's Greatest Stamp Collectors, by Stanley M. Bierman, Linn's Stamp News, 1990, PP. 51 58.*

۱۸- نگارنده موفق گردید اجازه چاپ عکس این پاکت بی نظیر را (مرجع شماره ۱۷) از:-

The Toppling Collection به دست یاورد.

۱۹- فریدون نوین فرج بخش، مجله راهنمای تمبر ایران، مرجع (فرح بخش ۱۹) نقل از نامه خصوصی مورخ ۲۵ مارچ ۱۹۹۶ او به نگارنده. مشرح خدمات وی و پدر مرحومش حاجی حسین نوین فرج بخش را در متناسباندن تمبرهای ایران در فرصت مناسب دیگری خواهیم نوشت.

۲۰- (دادخواه ۷)، صفحه ۱۰.

۲۱- (دادخواه ۷)، نقل از مجله تمبر شناسی هند، سال ۱۸۹۹، صفحه ۱۲.

-۲۲- (دادخواه ۷)، صفحه ۹، نقل از روزنامه ایران، شماره ۶۹، ۲۸ زانویه ۱۸۷۲.

-۲۳- (دادخواه ۷)، صفحه ۱۵.

Lewis 15, P. 132. -۲۴

-۲۵- Philippe von Ferrary بزرگترین جمع کننده تمبرهای بی نظیر در دنیا بود. در ۱۸۴۸ در خانواده ای بیار نروتند و مشهور به دنیا آمد. در حالی که کسی به زنده ماندن او امیدی نداشت. او القاب مهمی را وارث بود. در پیست سالگی به مشاجره ای که بین پدر و مادرش درگرفته بود به استراق سمع دریافت که حرام زاده ای بیش نیست و پدر حقیقی او یک افسر اطربیست. در کمال ناامیدی از تمام القایی که داشت چشم پوشید. در ۳۸ سالگی پدر حقیقی خود را شناخت و پس از آنکه مدتی پدر و مادر خود را از دست داد و ثروتی معادل ۲۵ میلیون دلار نصیب او گردید. او با عشقی بی مانند به جمع آوری تمبرهای بی نظیر دنیا مشغول شد. به سبب مشکلات سیاسی در ۱۹۰۸ به تبعیت سویس درآمد و در سال ۱۹۱۷ بر اثر مکتهب قلب درگذشت. او از علاقه مندان تبرهای ایران بود و تبرهای ییانندی از ایران را در کلکسیون خود داشت. نقل از: The World's Greatest Stamp Collectors, Linn's Stamp News, 1990, PP. 20-50.

-۲۶- (دادخواه ۷)، صفحه ۱۵، به نقل از روزنامه ایران شماره ۲۷۳، ۲۷۳، زانویه ۱۸۷۶.

-۲۷- (دادخواه ۷)، صفحه ۱۷، به نقل از نامه ریدر.

-۲۸- (دادخواه ۷)، صفحه ۴۳، تبرهای رسمی چاپ مجلد.

-۲۹- (دادخواه ۷)، آخرین تبر شیر و خورشیدی، صفحه ۴۶.

-۳۰- (فرج بخش ۱۹) صفحه ۳۱-۳۸؛ (Lewis- 15), PP. 13-18. -۳۱- (Lewis- 15), P. 19. -۳۲-

-۳۲- به طور کلی تبرهای غیر دولتی را می توان به دو دسته تقسیم کرد: مسی های رسمی Difinitive Issues و تبرهایی هستند که با دقت بیشتر تهیه شده و برای مدت طولانی تری مصرف می شوند. تبرهای موقت Provisional Issues تبرهایی که موجود بوده و برای مصارف ضروری و برای مدت کوتاه تری سورشارژ و یا تغییر قیمت داده می شوند. (به نقل از ST-6 (ST-6) صفحه ۱۹).

-۳۳- اهم انواع کاغذ و چاپ تبر که مورد مصرف است عبارتند از: انواع کاغذ Batonne, Chalky, Granite, و نوع چاپ: Pelure, Silk, Wove.

Stamp Collecting A-Z, P.126; The Tantivy Press-Magdalen House, London SE 1- 2TE, England- Ref. (A-Z- 33).

-۳۴- فیلیگران یا Watermark نقشی است که در متن کاغذ تمبر دیده می شود. مرجع (A-Z-33) صفحه ۱۸۲؛ (فرج بخش ۱۹) صفحه ۱۰.

-۳۵- دندانه تبر عبارت است از تعداد سوراخهای تمبر در طول ۲ سانتیمتر - مرجع (A-Z-33) صفحه ۱۳۰.

-۳۶- تبرهای تقلبی (Bogus) مانند سورشارژهای تقلبی روی تبرهای ناصری توسط یک تاجر متبر ارمنی ۱۷۰۳ تأسیس شد و شهرت جهانی دارد و در هارلم در جنوب آمستردام (هلند) قرار دارد.

-۳۷- تبرهای تقلبی (Bogus) مانند سورشارژهای تقلبی روی تبرهای ناصری توسط یک تاجر متبر ارمنی معروف به ساتچیان - که هرگز مصرف نگردید. مرجع (فرج بخش ۱۹)، صفحه ۱۰۲.

-۳۸- تبرهای مشهد - که بدون اجازه دولت چاپ و مصرف گردید. توسط Victor Castaigne مرجع (Lewis- 15)، صفحه ۴۸.

- ۳۹- پرداخت رقی سر صام آور برای یک کلیشتۀ ۵۰ قرانی محمد علیشاه، مرجع (Lewis 15)، صفحه ۶۳.
- ۴۰- استفاده از مهر «محمد علیشاه» در پست ستدج (فرح بخش ۱۹)، صفحه ۱۰۹.
- ۴۱- تغییر بوشهر به وسیله قوای انگلستان (فرح بخش ۱۹)، صفحه ۱۷.
- ۴۲- سورشارژ تبرهای سال ۱۸۹۱ و ۱۸۹۶ ناصری پس از گذشت سی سال از تاریخ انتشار آنها در سال ۱۹۱۹ مایه تحقیق است. مرجع (Lewis 15) صفحه ۸۴.
- ۴۳- تبرهای زشت چاپخانۀ فاروس، (دادخواه ۷)، صفحه «د».
- ۴۴- اولین سری تبر ایران با فیلیگران، (فرح بخش ۱۹)، صفحه ۱۰ با شکلی شیوه به شیر.
- ۴۵- مرجع (فرح بخش ۱۹) چاپ ۱۹۹۶. راهنمای تبرهای ایران، صفحات ۱۴ الی ۱۱۳.
- ۴۶- مرجع (دادخواه ۷). تبرهای Boital، صفحه «ج».
- ۴۷- مرجع (دادخواه ۷) صفحه ۴۴، یک قران روی کاغذ زرد.
- ۴۸- مرجع (دادخواه ۷) صفحه «ب» مشیع خان چاپ ریاضی.
- ۴۹- فروش تبرها توسط ریدر در وین ۸ (Lewis 15) p. 8.
- ۵۰- «انجمان دوستداران تبر اصیل» (تبر اصیل)، از مقاله راجع به کارت پستال، نوامبر، ۱۹۹۴، صفحه ۶.
- ۵۱- غارتگری Boital (Lewis 15) p. 19: Ref. (Lewis 15) p. 48: Ref. (Lewis 15) p. 48: Ref. (Lewis 15) p. 48.
- ۵۲- تبرهای مشهد: Ref. (Lewis 15) p. 48.
- ۵۳- تبرهای دورالوان ناصرالدین شاه، چاپ وین. مرجع (فرح بخش ۱۹) صفحه ۳۱.
- ۵۴- مقالات راجع به تبر ایران (مرجع دادخواه ۷)، صفحه «د».

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی